

אלמוני ב'

אלמוני א'

ידיים למעלה ...

במדינה

השביתה (ראה להלן), רעיון האבוקאציה של גלויות שלמות, השתלבות ישראל במערכת המערב (ואי-השתלבות במרחב השמי) — כל אלה הם חלקים בלתי-נפרדים מתורת ז'בוטינסקי, להם התנגד ביגיי במשך עשרות בשנים בחריפות ארסית, ואימצם לעצמו ברגע שז'בוטינסקי הורד אלי קבר.

השלישית בלבד. אך חשוב יותר מי תוכן המאבק על העברת עצמות ז'בוטינסקי, סקו, היתה צורת ההכרעה: הכרעת יחיד של דויד בן-גוריון.

היתה זאת רק חוליה אחת בשרשרת הסימנים של שלטון-יחיד שהלכו והחריפו השבוע לאורך כל החזית: נסיונו של ביגיי להפוך את עצמו לשופט יחיד בגורלם של אלפי פועלי אתא תוך מאמץ לשבור את יוסף אלמוגי, הסדקים בחומת המשפט הבלתי-תלוי, הכרות ביגיי בכנסת שהוא לבדו יקבע את הקו הצבאי והפוליטי של ישראל במרחב.

כל אלה היו רחוקים מאד מן המציאות אשר זאב ז'בוטינסקי חלם עליה, עת רשם את המלים: «מגוב רקבון ועפר, בדם וביזע, יוקם לנו גזע — גאון ונדיב ואכזר...» משלוש התכונות. נשאר רק האחרונה.

שביתות

האשולש הקדוש

מפא"י דומה לאלוהי הנוצרים, המורכב מי האב, הבן ורוח-הקדוש — שלושה שהם אחד ואחד שהוא שלושה. האב המפא"יי הוא האיגוד המקצועי, תנועת הפועלים אשר על ברכיה קמה מפלגת פועלי ארץ-ישראל. הבן הוא הסרסס ההסי (המשך בעמוד 8)

מותו, כמעט 10 שנים אחרי קום המדינה, עדיין היו עצמותיו של זאב ז'בוטינסקי קבורות באדמת אמריקה. ממשלת ישראל לא החליטה להעביר לאדמת המדינה את עצמותיו של האיש שדרש להכריז כי ה"קמת המדינה היא מטרת הצינונות, בשעה שכל שרי ישראל הנוכחיים התנגדו לכך בשצף קצף.

לא היתה זאת שיכחה. הודיע לא מכבר ראש ממשלת ישראל, בתשובה לבקשת מנהיגי תנועות-החרות בקשר להעברה: רק לגופותיהם של תיאודור הרצל ואדמונד דה-רוטשילד היתה הזכות לעבור לארץ. לכל מנהיג ציוני אחר אין זכות כזאת. כי ה"מדינה הוקמה למען החיים, ולא למען המתים".

דויד בן-גוריון לא ניסה אפילו להסתיר את שנאתו למת — שנאה שנשארה חיה במשך 17 שנים ארוכות. היתה זאת שנאה מוורח, אך גם מובנת: לא היה יריב לבן-גוריון, אשר ביגיי כל כך שקד לחקותו.

כל המציין כיום את דויד בן-גוריון — לטובה או לרעה — הוא חלק מעזבונו ה"אישי של זאב ז'בוטינסקי. פולחן הצבא מכרכו יחיד לחיי המדינה, שבירת נשק

* דבר שלא הפריע לממשלת ישראל להסכים להעברתן ארצה של עצמות עשרות מנהיגים אחרים, ביניהם דויד וולפסון, פרץ סמולני סקו, יחיאל צ'לנוב, נחמן טירקין, נפתלי הרץ אימבר, צבי פרץ חיות.

העם

על חשבון הבארון

„על חשבון הבארון“ אומרים הצברים על דבר הגיתן חינם. השבת התבשרה ה"מדינה שתזכה לקבל כבאקשיש, על חשבון הבארון, את הבנין המסמל את המוסד ה"עליון של המדינה — את הכנסת.

בחוגי הממשלה והכנסת נשמעה אנהה עמוקה של הקלה — אם הבארון ישלם, לא תצטרך המדינה להתאמץ למצוא את הכסף.

אולם האורח הפשוט הבין את אשר לא הצליחה להבין עדת עסקני-המפלגות ה"מנהלת את המדינה: שלא יתכן עלבון גדול יותר למדינה, וגם לא סמל מובהק יותר למשטר פוליטי הבגוי על השנור.

גאון ונדיב ואכזר

בארץ התפרק הארגון הצבאי הלאומי לשני חלקים, שהאשימו זה את זה בשרות האויב הבריטי והאיטלקי. יהודי אירופה, שלעגו להצעה לפינוי המוני, החלו צועדים לעבר הכבשנים של מיידאניק ואושוויץ. צרפת, המדינה הצבאית הגדולה ביותר ב"עולם, כרעה והתמוטטה תחת מהלומות הנאצים.

באותה שעה קודרת הגיעה ל-600 אלף יהודי ארץ-ישראל הבשורה כי זאב חלאודי מיר ז'בוטינסקי כרע בשעת נאום בני-יורק, מת משבץ-הלב. אחריו השאיר צוואה, בה דרש לקבור את גופתו בארץ מותו, ולהעביר את עצמותיו לארץ-ישראל רק אם ממשלת המדינה היהודית תחליט על כך בבוא ה"יום.
התלמיד. השבוע, במלאת 17 שנה ל-

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ

אלמוני ד'

אלמוני ג'

ידיים למטה ...